

Dr. Polt Péter
Legfőbb Ügyész

r é s z é r e

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr!

A 2019/1937 irányelv védelmi hatálya alatt állva terjesztem elő alábbi büntető feljelentésemet és az uniós jog rendszerszintű megsértésével kapcsolatos bejelentésemet az alábbiak szerint:

Az uniós csatlakozás után több millió un. deviza alapú kölcsön- és lízingszerződést kötöttek fogyasztókkal és fogyasztóknak nem minősülő természetes és jogi személyekkel. A jogviták a 2008-ban már tömegével létrejött szerződések hatására alakult ki, hiszen 2009. januárjában – néhány hónap alatt – 25%-ot gyengül a HUF a CHF-hez képest, így a fogyasztók milliói kerültek olyan helyzetbe, hogy adósságcsapdába kerültek. A magyar bíróságok előtt nagyobb számban megindult perekben a kizárólagos hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Fővárosi Törvényszék csaknem a működésképtelenség határára jutott a nagy perszám miatt. Ez azonban azt is eredményezte, hogy a bírói kar felismerte az un. értékállandósági kikötés (vételi- és eladási árfolyam alkalmazása) tisztességtelenségét, és sorra mondták ki az ilyen szerződések teljes érvénytelenségét.

A Bankszövetség és a Kúria így összeültek, hogy elejét vegyék a banki érdeksérelmeknek, hiszen a 18.5 milliárd EUR összeértékű fogyasztói szerződés érvénytelensége a magyar bankrendszer csődjét idézheti elő, mely államcsődhöz vezethet.

A Kúria két vonalon próbálta meg korlátozni az EU alapszerződéseinek hatályát, az uniós jog teljes érvényesülését és a hatékony bírói jogvédelem szintjét nullára csökkenteni:

- A) Elsődlegesen un. PJE, polgári jogegységi határozatokkal próbálta felülírni a 93/13 irányelv 6. cikk (1) bekezdésében foglalt kógens norma közvetlen anyagi jogi hatályát és az azt implementáló rPtk. módosítások rendelkezését, másfelől*
- B) Az un. Kásler-ügyben elismertetni az Európai Uniói Bíróságával azt, hogy az indexálást tartalmazó ászf-ek nem tartoznak az irányelv hatálya alá, így a 93/13 irányelv által biztosított jogvédelem nem illeti meg a fogyasztókat, így a semmisséget nem az irányelv alapján, hanem a nemzeti jog szerint kell orvosolni.*

A fenti ügymenetben a Legfőbb Ügyészség igen jelentős szerepet töltött be, ugyanis:

2013. december 16. - 6/2013 PJE

A PJE határozat meghozatalát megelőző LFÜ álláspontban dr. Polt Péter kifejtette:

2) A deviza alapú kölcsönszerződésnek a devizában való nyilvántartása és elszámolása önmagában nem érinti a szerződések érvényességét és kizárólag e miatt nem minősül tisztességtelennek sem. Ugyanakkor az érvényesség kérdésében történt általános állásfoglalás nem helyettesíti - különösen a tisztességtelen szerződési kikötés körében - a szerződések és azok rendelkezései egyedi vizsgálatát.

Az LFÜ felismerte, hogy az értékállandósági kikötés (indexálási mechanizmus, C-260/18.) önmagában nem jelent semmisségi okot, de a szerződések egyedi vizsgálata vezethet ilyen eredményre. Márpedig, ha akkor és ott maga a LFÜ a perbíróságok közjogi kötelezettségeként fogadta el az egyedi vizsgálat lefolytatását, akkor ez a kötelezettség ma sem vonható kétségbe.

Az LFÜ nem foglalkozott azzal a kérdéssel 2013-ban, hogy amennyiben egy ilyen vizsgálat azt idézi elő, hogy az alkalmazott ászf mégis tisztességtelen, úgy az a szerződés részleges vagy teljes semmisségét okozza-e. Ilyet nem is jelenthetett volna ki, hiszen egy ilyen vizsgálat lefolytatása és annak eredményeinek értékelése csak és kizárólag a bíróságok önálló és objektív mérlegelésébe tartozó kérdés lehet. Azonban a vizsgálat lefolytatása és a döntés meghozatala objektív közjogi kötelezettség.

3) A hitelező köteles tájékoztatást nyújtani, kockázatfeltárást végezni, megállapításairól és az ügyfelet érintő kockázatokról az ügyfélnek tájékoztatást adni. A tájékoztatási kötelezettség elmulasztásához, a jogalkotó külön szerződéses szankciót nem fűzött, de a lehetséges kockázatokra is kiterjedő tájékoztatás hiánya az együttműködési kötelezettség megszegéseként értékelhető.

Legfőbb Ügyész úr tévedett, amikor arról beszél, hogy az átláthatóság sérelmének nincsen jogi szankciója, hiszen e körben alkalmazandó anyagi jog elsődlegesen a 93/13 irányelv 6.cikk (1) bekezdése. E kógens norma a közrendi normák rangjával bír és nem lehet felülrni a tagállami joggal, vagy ítélkezési gyakorlattal.

Az indexálási mechanizmus alkalmazása valóban az átláthatóság sérelmével járhat. A fogyasztóval kötött szerződések feltételei világos és érthető megfogalmazásának követelménye, amely a 93/13 irányelv huszadik preambulumbekzdésének fényében vizsgálendő, és amely ezen irányelv 5. cikkével azonos tartalommal bír, alapvető jelentőségű és magában foglalja azt a követelményt, hogy a fogyasztónak ténylegesen meg kell ismernie valamennyi kikötést. A szolgáltató által közölt információk alapján dönt ugyanis a fogyasztó arról, hogy szerződéses viszonyba lép-e a szolgáltatóval.

A 93/13 irányelv így szól:

3. cikk

(1) Egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétel abban az esetben tekintendő **tisztességtelen feltételnek**, ha a jóhiszeműség követelményével ellentétben a felek szerződésből eredő jogaiban és kötelezettségeiben jelentős egyenlőtlenséget idéz elő a fogyasztó kárára.

6. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy fogyasztókkal kötött szerződésekben az eladó vagy szolgáltató által alkalmazott tisztességtelen feltételek a saját nemzeti jogszabályok rendelkezései szerint **nem jelentenek**

fogyasztói kölcsönszerződés részbeni érvénytelenség esetén csak akkor dől meg, ha a szerződés az érvénytelen rész nélkül nem teljesíthető.

Pontosan! Tehát minden olyan perben, ahol a fogyasztó a bíróság jogvédelmét kéri, a bíró nem oldhatja el magát azon anyagi és eljárásjogi, illetve közjogi kötelezettségétől, hogy alkotmányos feladatát teljesítse. És ez nem véleményes kérdés.

A Bíróság 2014. április 30-i Kásler vs OTP ügyben hozott (C-26/13., ECLI:EU:C:2014:282) ítélete

Az EUB ítélete közvetlen anyagi jogi hatállyal köti az összes olyan tagállami bíróságot és jogalkalmazó szervet, mely hasonló vagy megegyező tárgyú ügyekben jár el, ugyanis az EUB nem a perbeli felek jogvitáját dönti el, hanem az uniós jog értelmezését adja. Márpedig, aki azon uniós szabályt alkalmazni köteles, csak az EUB ítéletében foglalt értelmezést alkalmazhatja. Az EUB ítéletét felülértelmezni, átértelmezni nem lehetséges, az ítélet szövegét sem lehet csorbítani, átfogalmazni. Azt szó szerint kell alkalmazni.

Márpedig a Kúria a Kásler-szerződés teljes érvénytelenségének deklarációját követően a felülvizsgálati döntés indokolásában annak ellenére érvényessé nyilvánította, hogy annak tilalmáról pont az ítéletben foglaltak szerint bírt tudomást.

Ez volt az első alkalom, amikor a Kúria megtaposta az EUB ítéletét, mivel az neki nem tetszett, illetve a Bankszövetséggel kötött valamilyen megállapodás alapján a tisztességtelen hitelezők számára nem volt kedvező, így a teljes semmisség esetét mindenképpen el kellett kerülni.

2014. június 16. - 2/2014 PJE

A legfőbb ügyész az előbbi kérdésekkel kapcsolatban a következő álláspontra fejtette ki:

3) A szerződés egyoldalú módosítását lehetővé tevő szerződési feltétel akkor felel meg az átláthatóság követelményének, ha kialakításának alapelvei a jogszabályi követelményeknek maradéktalanul megfelelnek, a feltételek zártak, az árazási elvek egyértelműek és nyomon követhetőek, az állított összefüggések fennállnak. **A bíróság feladata** az egyoldalú szerződésmódosítást lehetővé tevő szerződéses kikötések érvénytelensége vizsgálatakor, illetve az érvényes szerződéses kikötés alkalmazásakor annak értékelése, hogy a jogszabályi követelményeknek és az említett alapelveknek a szerződéses kikötés megfelel-e, illetve annak vizsgálata, hogy a kikötés alapján történt szerződésmódosítás a ténylegesség, az arányosság és a szimmetria elvének betartásával történt-e.

4) A 6/2013. PJE 1. pontjában a jogegységi tanács már megállapította, hogy az átszámítás nem jelent pénzváltást, csupán a folyósított, illetve a törlesztett összegnek a teljesítéskori árfolyam alapján történő kiszámítását. Ha ennek alapján a bíróság arra a következtetésre jut, hogy az átszámításra vonatkozó szerződési kikötés tisztességtelen, e feltétel helyébe a nemzeti jog diszpozitív rendelkezése lép, amelyet a jogegységi határozattal érintett időszakban a Ptk. 231. §-ának (2) bekezdése tartalmazott.

A legfőbb ügyész téved és álláspontja irányelvvel ellentétes. Ráadásul okszerűtlenül súlytalan, hiszen, ha így megoldott lenne a jogvita, akkor nem lett volna szükség a DH1 tv. 3.§ (2) bekezdésére.

Másfelől, dr. Polt Péter pontosan ismerte már a C-26/13 ítéletet, és tudta, hogy diszpozitív rendelkezés egyáltalán létezne, akkor az sem helyettesíthető be a fogyasztó akarata ellenében.

ÖSSZEGZÉS:

- ⇒ A fenti időszakban kifejtett legfőbb ügyészi tevékenység nem egy önállóan végzett ügyészi munka eredménye, hanem az alkalmazott szóhasználatok egyezősége miatt alappal feltételezhető, hogy a Bankszövetség – Kúria – Legfőbb Ügyészség háromszögben előre kialakították azt az álláspontot, mellyel megkerülhetik az uniós jog primátusát, illetve az EUB ítéleteinek hatályát.
- ⇒ Örömmel konstatáltam azonban, hogy az LFÜ pontosan meghatározta a perbíróságok közjogi kötelezettségét, így jelen ügyben nem más kell szem előtt tartani, minthogy a feljelentés tárgyát képező bírói magatartás során a bírók célzatosan megsértették-e e közjogi kötelezettséget, vagy sem.
- ⇒ A bírói integritás sérelme és hivatali visszaélés megalapozott gyanúja miatt sorra kell megtennem a feljelentéseket, ám a LFÜ nem lát abban hibát, hogy az alárendelt ügyészi nyomozóhatóságok *contra legem*, önkényes döntéseket hoznak. Egyszerűen megkérdőjelezi az uniós jog és az EUB ítéletek hatályát.
- ⇒ A Legfőbb Ügyészséget már megkerestem korábban a 2019/1937 irányelv hatálya alá tartozó bejelentésem kapcsán, azonban az LFÜ elzárkózik minden vizsgálattól. Ennek következménye az lehet, hogy a Bizottság *contra* Magyarország kötelezettségzegési eljárásban (bejelentővédelmi irányelv átültetésének hiánya) értékelésre kerül a mulasztás ténye.

A C-26/13 ítéletet követően – kétségkívül – jelentős fejlődésen ment keresztül az EUB ítélkezési gyakorlata. E fejlődés azonban a fogyasztói jogok érvényesíthetőségét és a perbíróság kötelezettségeinek szélesítését, pontosítását irányozták, tehát nem arról van szó, hogy az EUB nem tartotta fenn korábbi ítélkezési gyakorlatát, avagy korlátozta volna ítéleteinek hatályát, hanem pont ellenkezőleg, egyre keményebb feltételeket állított a nemzeti bíróságokkal szemben.

Közérdekű adatigénylésemre kaptam megtisztelő választ a Legfőbb Ügyészségtől ABOIGA//1-364/2024. sz. alatt, melyet csatolok. A nyilatkozatból kiderült, hogy az ügyészi szervezet teljesen passzív maradt az uniós jog teljes érvényesülése kapcsán rá háruló kötelezettségek teljesítése kapcsán. Nincsenek közérdekű keresetek, nincsenek büntetőeljárások, semmi, mely az uniós jog egyik őreként az ügyészi szervezettől elvárható.

Ezért kénytelen vagyok bejelentést tenni azért, mert habár a Legfőbb Ügyészség pontosan tudja, hogy az uniós jog primátusa kapcsán súlyos jogsérelem éri a fogyasztók tömegeit, mégsem lép fel a törvényesség érdekében, habár arra hatásköre van.

~ ~ ~

Az alábbi ügyben azonban büntető feljelentést teszek ismeretlen tettesekkel szemben:

A Bíróság 2021. november 23-i IS ellen folytatott büntetőeljárásban meghozott (C-564/19, ECLI:EU:C:2021:949) ítélet érintette a hatékony jogorvoslathoz és pártatlan bírósághoz való jogot.

Az ügy a magyar sajtóban közismertté vált, hiszen a PKKB bírója, dr. Varvári Csabával szemben a Fővárosi Törvényszék elnöke fegyelmi eljárást rendelt ez megtorlásul, mivel az EUB felé mert fordulni előzetes döntéshozatali kérelemmel.

Priit Pikamäe főtanácsnok véleménye igen tanulságos jelen feljelentés szempontjából:

22. E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy az előzetes döntéshozatal iránti eredeti kérelem benyújtását követően **a legfőbb ügyész** 2019. július 19-én a büntetőeljárás törvény 668. §-a alapján a törvényesség érdekében bejelentett rendkívüli jogorvoslattal élt a Kúria előtt a jelen ügyben hozott előzetes döntéshozatalra utaló végzéssel szemben, és hogy a 2019. szeptember 10-i jogerős ítéletében a Kúria megállapította, hogy e végzés törvényt sértő, és lényegében úgy ítélte meg, hogy az előterjesztett kérdések nem relevánsak az alapügy megoldása szempontjából, illetve hogy az első kérdés valójában nem az uniós jog értelmezésére irányult, hanem annak megállapítására, hogy az irányadó magyar jog nem felel meg a közösségi jog által védett alapelveknek. A kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy a Kúria határozatának deklaratív hatálya ellenére felmerül a kérdés, hogy milyen magatartást kell tanúsítani az alapeljárás folytatását illetően, tekintettel e határozat uniós joggal való esetleges összeegyeztethetlenségére.

23. A kérdést előterjesztő bíró hozzáteszi, hogy 2019. október 25-én **a Fővárosi Törvényszék elnöke a Kúria 2019. szeptember 10-i ítéletében szereplő indokok szó szerinti átvételével fegyelmi eljárást kezdeményezett vele szemben.** A magyar kormány által közölt azon tájékoztatást követően, amely szerint a fegyelmi eljárást megszüntették, a Bíróság kérdést intézett a kérdést előterjesztő bírósághoz. 2019. december 10-i válaszában a kérdést előterjesztő bíróság megerősítette, hogy a Fővárosi Törvényszék elnöke 2019. november 22-i iratával visszavonta a fegyelmi eljárás kezdeményezését, és jelezte, hogy nem kívánja módosítani az előzetes döntéshozatal iránti kiegészítő kérelmét.

Mint közismert volt már korábban is, a nemzeti bíróság semmilyen módszerrel nem korlátozható abban a hatáskörében, hogy a számára fontos anyagi jogi kérdések kapcsán előzetes döntéshozatali kérelemmel forduljon az EUB felé.

Az, hogy a legfőbb ügyész egyáltalán mert „jogorvoslattal” élni olyan kérdésben, melyben nem volt jogorvoslat, és az ügyészségnek hatásköre sem volt, a hivatali visszaélés alapos gyanúja felmerült. Ugyanis a Legfőbb Ügyészség az a professzionális jogalkalmazó szervek szakmai csúcsszervezete, ahol nem csupán elvárt az uniós jog tökéletes ismerete (iura novit curia) az ügyészekről, hanem pont ők gyakorolnak szakmai felülbírálatot, ellenőrzést az alacsonyabb szintű ügyészségek felett. Ebből kifolyólag az alábbi kérdésekben nem lehet tévedni:

- a) Az ügyészség számára is közvetlen anyagi jogi hatállyal bírnak az EUB ítéletei. Az ügyészség ezen ítéletek szövegén nem változathat, azokat nem értelmezheti felül, azokat szó szerint köteles alkalmazni.*
- b) Az ügyészség nem bír hatáskörrel az uniós jog értelmezésére*
- c) Az ügyészség nem bír hatáskörrel azt megítélni, hogy a Charta 47. cikk, EUSZ 19. cikk (1) bekezdés második albekezdése és az EUMSZ 267. cikke alapján a nemzeti bíróság minősül-e pártatlan és független bíróságnak.*
- d) Mivel e kérdés megítélése az EUB kizárólagos hatásköre, és a perbíró nem korlátozható az előzetes döntéshozatali kérelem előterjesztése kapcsán, így az ügyészség hatáskör hiányában való „jogorvoslati” kérelme teljesen tudatosan, és egyenes szándékkal arra irányult, hogy megakadályozzák az előzetes*

döntéshozatalban annak megítélését, a védő által kifejtett aggályok kapcsán a magyar bíróság megfelel-e a pártatlanság és függetlenség kritériumainak.

A Legfőbb Ügyészség nem léphet fel egyetlen magyar bíróság uniós joggal szembenálló jogi tényének, minőségének EUB általi megítélésével szemben, ugyanis erre semmilyen jogköre nincsen. És e körben kizárt a tévedés joga. Ugyanis az ügyészséget objektív kötelezettség terheli ebben a körben.

A Fővárosi Törvényszék elnökének nincsen jogköre és hatásköre fegyelmi eljárást elrendelni egy bíróval szemben, aki az EUMSZ 267. cikke alapján él a rá ruházott joggal és az uniós jog értelmezését kéri. Dr. Tatár-Kis Péter elnök chilling effectet célzó magatartása velem szemben is kifejtett, azonban az egy másik ügy tárgyát képezi. Csak arra kívánok utalni, hogy a törvényszéki elnök magatartása nem egyedi, hanem rendszerszinten megvalósult. A törvényszéki elnök megfélemlítő magatartása bűncselekmény alapos gyanúját veti fel. Félek attól, hogy a Legfőbb Ügyészség, a Kúria és a Törvényszék személyei szándékegységben, szervezeten cselekedtek. A minősítés nem az én feladatom.

A Kúria hatáskör hiányában vizsgálta meg a PKKB végzését, mely nem képezheti jogvita tárgyát. Ugyanis az EUMSZ 267. cikk értelmezésére nem bír hatáskörrel. A határozata uniós jogot sért, és az nem bír hatállyal a kiküldött kérdések kapcsán. A Kúria azon tanácsa, mely hatáskör nélkül járt el az ügyben, és az uniós jogot valamilyen vélt szuverenitási vágy alapján kezdte értelmezni, hivatali visszaélés alapos gyanúját veti fel.

35. A Kúria ítéletéből kitűnik, hogy ez utóbbi annak vizsgálatára összpontosított, hogy a kérdést előterjesztő bíróságnak volt-e oka arra, hogy előzetes döntéshozatalra kérdéseket terjesszen elő, ami pedig meghatározza a büntetőeljárás ezt követő felfüggesztésének jogszerűségét. Úgy értékelte, hogy az említett kérdések nem szükségesek a jogvita eldöntése szempontjából, mivel az ügyben valójában nem merültek fel, illetve az ügy tényállásával semmilyen összefüggést nem mutatnak,(9) és mivel az első kérdés két pontja valójában nem az uniós jog értelmezésére, hanem annak megállapítására irányul, hogy az irányadó magyar jog nem felel meg az uniós jognak.(10) A Kúria ebből azt a következtetést vonta le, hogy a kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatalra utaló és a büntetőeljárás felfüggesztő végzésével megsértette a büntetőeljárás törvényt, konkrétan a büntetőeljárás törvény 490. §-ának rendelkezéseit. E körülmények között, bár az előzetes döntéshozatalra utaló eredeti végzést a Kúria nem helyezte hatályon kívül, azt a magyar jogrend tekintetében törvénytörésnek nyilvánította.(11)

A Bíróság ítélete:

- 1) Az EUMSZ 267. cikket úgy kell értelmezni, hogy **azzal ellentétes** az, ha valamely tagállam legfelsőbb bírósága a törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslat alapján a valamely alsóbb fokú bíróság által az említett rendelkezés értelmében a Bírósághoz benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmet – az e kérelmet magában foglaló határozat jogi hatályát nem érintően – azon az alapon törvénytörésnek minősíti, hogy az előterjesztett kérdések nem relevánsak és szükségesek az alapjogvita eldöntése szempontjából. Az uniós jog elsőbbségének elve arra kötelezi ezen alsóbb fokú bíróságot, hogy figyelmen kívül hagyja a nemzeti legfelsőbb bíróság ilyen határozatát.

- 2) Az EUMSZ 267. cikket úgy kell értelmezni, hogy **azzal ellentétes** az, ha valamely nemzeti bíróval szemben fegyelmi eljárást kezdeményeznek azzal az indokkal, hogy e rendelkezés alapján előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel fordult a Bírósághoz.

Mivel a Legfőbb Ügyészség, a Kúria és a Fővárosi Törvényszék elnökének eljárása anyagi jogot sértő, így az jogszerű nem lehet. A hivatali visszaélés kapcsán az alábbiakat kell szem előtt tartani:

A Btk. 305.§ szerinti hivatali visszaélést az követi el, aki hivatalos személy (bíró), azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon vagy jogtalan előnyt szerezzen

- *hivatali kötelezettségét megszegi,*
- *hivatali hatáskörét túllépi,*
- *hivatali helyzetével egyébként visszaél.*

Az ügy behatóbb ismerete azért fontos, mert a Bizottság és a magyar kormány a kondicionalitási eljárás lezárása érdekében olyan alkut kötött, mely a Be. módosításához vezetett. Ha a köznyelvben korruptnak tartott ügyészség nem hajlandó elrendelni a büntetőeljárást, akkor a bíróság (BKKB) felülbírálati indítványt bírál el e körben. Ha a büntető bíróság is korrupt vagy nem ismeri a jogot, akkor a kondicionalitási eljárás folyik és átcsap kötelezettségszegési eljárásba, aminek a vége megegyezik a C-123/22 ügyben kiszabott 200 millió EUR szankcióval.

Egyszóval akkor, amikor bíró, ügyész szándéka arra irányul, hogy az ügy elbírálása kapcsán tegyék félre az alkalmazandó anyagi jogot (EUB ítéletek, irányelvek, etc.), akkor azt kockáztatják, azzal, hogy eloldják magukat a jog hatálya alól, bűncselekményt követnek el.

A hivatali visszaélés bűncselekményének jogi tárgya a bíróság működésébe vetett bizalom, annak pártatlan és független működése. A C-123/22 ítélet ennek részleteit nagyon szépen kibontotta, és utalt az EUB állandó gyakorlatára. Ez is köti a magyar bíróságokat, ügylétszégeket.

A bcs elkövetési tárgya (passzív alanya) az a személy, mely elszenvedti a hátrányt. Jelen esetben ez lehet a vádlott, de még súlyosabb megítélés szerint maga az Európai Unió pénzügyi, strukturális rendszere. Pont erre utal a kondicionalitási eljárás lényege.

A hivatali kötelezettség kiterjed a bírók, bíróságok esetében az eljárás tisztességes, kontradiktórius lefolytatására, illetve olyan határozatok meghozatalára, melynek alapját az alkalmazandó anyagi és alaki jog határozza meg. Az anyagi jog részét képezi az uniós jog, ráadásul az EU alapszerződéseinek elfogadása (EU Csatlakozási szerződés) és nemzeti jog részévé tétele miatt annak primátusa okán a jogi hierarchia csúcsán áll. A C-123/22 ügyben a magyar kormány az AB eljárását kérte, és az Alkotmánybíróság meg is erősítette az uniós jog primátusát, melyet vélt szuverenitási alapon nem lehet megkérdőjelezni.

A bíróságok, ügyészségek közjogi kötelezettsége tehát a normák betartása, a normák szerinti cselekvés. Kötelezettségszegés a normákkal ellentétes magatartás, de a szabályszerű cselekvés elmulasztása is.

Az uniós jog hatálya alá tartozó ügyekben a perbíróságok kötelezettsége két irányú:

- a) *egyfelől az uniós jog teljes érvényesülését biztosítani kell, ennek körében dönteni arról, lehetséges-e olyan nemzeti normát alkalmazni, mely ellentétes az uniós joggal, másfelől*
- b) *magas szintű jogvédelmet biztosítani a jogalanyoknak*

A hivatali visszaélés immateriális bűncselekmény. A jogtalan hátrány, jogtalan előny kiváltása a célzat. Eredmény nem szükséges. Nézzük meg, kit ér előny és hátrány, illetve mi a perbíróság célja:

- *Az uniós állampolgárok magas szintű jogvédelmét jogszabályok és egyéb jogi aktusok biztosítják a maguk összefüggési rendszerében, beleértve az EU alapszerződéseit, így a Chartát is. A tagállamok ennél a jogvédelemnél biztosíthatnak még magasabb szintet, de alacsonyabbat nem, mert ebben az esetben az uniós jogvédelem szintjét meghatározó normákkal ellentétes nemzeti szabályozást félre kell tenni.*
- *A tagállamok kötelezettséget vállaltak arra, hogy jogrendjüket úgy építik fel, hogy a jogvédelem uniós céljának megfelelő hatást váltsanak ki bíróságaik, hatóságai. Ha tehát egy bíró, ügyész azt veszi a fejébe, hogy magatartásával, hivatali hatalmával annak érdekében lép fel, hogy e cél elérését kizárja, akkor jogellenes célzata az EU és a magyar jogrenddel szembe irányul.*

Mivel Legfőbb Ügyész úr nálamnál sokkal jobban ismeri az uniós jogot és az EUB ítéletek, nem tartom fontosnak ennél részletesebben hivatkozni az EUB ítéletek tartalmára.

Kérem, hogy a nyomozást rendeljék el, szerezzék be a releváns bírósági iratokat és a fegyelmi eljárással kapcsolatos iratokat. Nem tudom, hogy mely személyek jártak el a Kúria és az LFÜ részéről, kik adtak utasítást. Azt tudni vélem, hogy a FT elnöke a fegyelmi eljárást megszüntette, ám ez ad maximum enyhítő körülmény lehet.

A feljelentésemet az Európai Bizottságnak is megküldöm, aki e „Vasvári-üggyel” napi szinten foglalkozik és a kondicionalitási eljárásban nem mindegy, hogy a magyar állam, a Kúria és a Legfőbb Ügyészség miként hagy fel rendszerszintű uniós jogtagadásával.

Szeretnék végezetül arra utalni, hogy az un. deviza alapú hitelezésekkel kapcsolatosan a Vasvári-üggnél sokkal jelentősebb integritási problémák körvonalazódnak, mely a teljes magyar igazságszolgáltatás kapcsán felveti azt, hogy a magyar bíróságok nem minősülnek pártatlan és független bíróságoknak. Mivel ennek kapcsán az LFÜ előtt számos feljelentésem és felülbírálati indítványom elfekszik, javalom az eddigi joggyakorlat felülbírálatát és megváltoztatását.

Tagyon, 2024. október 4.

Tisztelettel:

dr. Marczingós László